

være at fastsætte passende Pensioner for de omhandlede Enker, og maatte man dernæst senere søge de saavel for Sø-Statens som Land-Statens Vedkommende med Kjøbenhavns Fattigvæsen trufne Overenskomster satte ud af Kraft.

Förövrigt maa man med Hensyn til de spectielle i Forslag bragte Bestemmelser bemærke, saasom:

ad § 16.

Den Afgang til Pension eller Forsorgelse, som her er foreslaaet for Enker efter Militair-Staternes Underclasser, antages tilstræffeligen motiveret deels ved de tidligere herom givne Bestemmelser, og navnlig nu ved den almindelige Pensjonslov for Embedsmænd og deres Enker, deels ved, hvad der ovenfor er bemærket om Statens Forpligtelse imod Invaliderne, idet saadant ogsaa maa finde Anvendelse paa deres Efterladte.

ad § 17.

De i denne Paragraph indeholdte Bestemmelser ere de samme, som for lignende Tilfælde ere optagne i den almindelige Pensjonslov. Kun har man troet her at burde tilføie den Bestemmelse, at de Enker, hvis Ægteskab først er indgaaet, efterat deres Mænd paadrog sig den Legemsbefædigelse eller Svaghed, paa Grund af hvilken de maatte udtræde af Tjenesten, ligeledes udelukkes fra Statens særlige Forsorg. Statskassen vilde vistnok blive paabyrdet altfor betydelige Udgifter, naar der indrømmedes Invaliderne Afgang til i Løbet af en vis Tid at indgaae Ægteskab, ligesom Staten ikke heller i Reglen kan give det Medhold, at Noget indlader sig i Ægteskab, der ikke seer sig istand til selv at forsørge den Familie, han stifter.

ad § 18.

Berettigelsen til Pension kan for Enker efter Mænd, der ved deres dødelige Afgang vare pensionsberettigede eller allerede tillagte Pension ifølge tilbagelagt Tjenestetid, alene støtte sig paa den af Manden dertil erhvervede Ad-

komst. Ved den i Forslag bragte Bestemmelse formenes dette paa den hensigtsmæssigste Maade at blive fyldestgjort, idet Mandens Tjenestestilling saavel som hans Tjenestetid og andre ved hans Afgang til Pension i Betragtning kommende Omstændigheder vil erholde en tilsvarende Indflydelse paa Enkens Pension. Forsaavidt det er foreslaaet, at Enkens Pension skulde bestemmes til en Fjerdedeel af den Pension, som Manden selv var tillagt, eller hvortil han vilde have været berettiget, saa afviger denne Bestemmelse vel fra, hvad der er foreskrevet i den almindelige Pensjonslov; men, ligesom dette har været en nødvendig Følge af, at man har maattet erklære sig for, at Mandens Pension fastsættes efter en Klasse-Inddeling ifødetfor til visse Procenter af hans Indtægter, saa vil den her foreslaaede Regel ogsaa føre omtrent til det samme Resultat. Enkepensionen, ansat til en Fjerdedeel af Mandens Pension, bliver vistnok ikke ubetydeligt under en Ottendedeel af hans Indtægter, naar han ifkun har tjent i 20 Aar, men vil da stige med hvert Aar, han har tjent længere, saaledes at, naar han først udtræder af Tjenesten eller afgaaer ved Døden efter 40 Aars Tjeneste, overstiger den foreslaaede Enkepension endog noget en Ottendedeel af Mandens Indtægter. Tillige maa det ved denne Leilighed tages i Betragtning, at de her omhandlede Enker i Reglen med langt større Lethed end Embedsmændenes Enker ville kunne erhverve sig Bidrag til deres Underhold, og det især i den Alder, hvori de maae antages at være, naar Manden ikke har tjent længere end 20 Aar. I ethvert Fald ville de her foreslaaede Bestemmelser forbedre Enkernes Stilling, og for Land-Statens Vedkommende, selv naar den hidtil særskilt tilstaaede Børne-Understøttelse bortfalder for Fremtiden, efter en omtrentlig Calcule medføre en forøget Udgift af c. 170 Rbd. aarlig, saaledes at denne Forøgelse, hvis de Paagældende leve i 10 Aar, altfaa kan stige til c. 1,700 Rbd. aarlig.